رویداد سانچی از منظر حقوق بین‌الملل

سانچی به‌عنوان کشتی تجاری نفت‌کش طبقه‌بندی شده تمامی استانداردها و شرایط لازم جهت حمل محموله سوختی به عنوان نفت‌کش قابل تردد در آب‌های آزاد را دارا بوده است، این کشتی بنابر ماموریت محموله به منظور انتقال ۱۳۶ هزار تن «نفت خام» و «مایعات نفتی سبک» سواحل ایران را به مقصد کشور کره‌جنوبی ترک کـه در ۳۰۰ کیلومتری «بندر شانگ‌های» واقع در شرق دریای چین وآب‌های غربی سواحل ژاپن، در مسیر تجاری پرتردد دریایی با کشتی باربری چینی برخورد نمود که منجر به انفجار محموله و غرق نفت‌کش و فوت شدن تمامی پرسنل ایرانی گردید.

این سانحه از دو جهت قابل تامل است.

الف). مسئولیت امداد و نجات دولت‌های ساحلی و کشتی‌های صاحب پرچم حاضر در محل حادثه و همکاری با یکدیگر جهت امدادرسانی به کشتی سانچی و پرسنل آن.

ب). مسئولیت دولت‌های ساحلی در جلوگیری و کنترل آلودگی محیط زیست دریایی ناشی از تصادف کشتی سانچی.

در این نوشتارسعی می‌کنیم تمامی جوانب امرا از دیدگاه حقوق بین‌الملل مورد بررسی وبه تفکیک، مسئولیت حقوقی کشورهای مسئول در حادثه صرفا از منظر مکاتب و سیستم حقوق بین‌الملل را تبیین نمایيم. خاطرنشان می‌سازیم که جهت ارایه نظریه نهایی در خصوص این سانحه به ادله واسناد مدلل نیاز است که تا این زمان اعلام نشده است و اعلام نظر نهایی موکول است به بازخوانی سامانه ثبت اطلاعات کشتی یا همان جعبه‌ی سیاه. قبل از بررسی سانحه سانچی به سازمان های بین‌المللی مرتبط به این سانحه اشاره می‌کنم که عدم حمایت ازگان‌های مربوطه و سازمان ملل در این سانحه قابل توجه می‌باشد.

سازمان بین‌المللی دریایی (IMO)

«ایمو» بطور کلی صلاحیت دارد در خصوص کلیه مسائل اداری و حقوقی مربوط به دریانوردی، اقدامات و تصمیمات لازم را انجام دهد و تاکنون پس از ۵۳ سال فعالیت مستمر توانسته‌است ۵۰ کنوانسیون و پروتکل و بیش از ۱۰۰۰ کد و توصیه‌نامه در رابطه با ایمنی و امنیت دریانوردی، جلوگیری از آلودگی آب‌ها و موضوعات مرتبط دیگر را به تصویب برساند. مهم‌ترین هدف آیمو «ایمنی، امنیت، کشتی‌رانی کارآمد در اقیانوس‌های عاری از آلودگی» است .

این سازمان اهداف عمده‌ی دیگری هم به شرح زیر دارد:

۱. ایجاد یک سیستم همکاری میان دولت‌ها برای تدوین قواعد و ایجاد یک رویه در مورد کلیه مسائل فنی مرتبط با کشتی‌رانی تجاری؛

۲. تشویق و ایجاد تسهیلات برای تصویب قواعد عمومی در قلمرو امنیت دریایی، کشتی‌رانی مؤثر، جلوگیری از آلودگی دریاها توسط کشتی‌ها و مبارزه بر ضد آلودگی؛

۳. تهیه پیش‌نویس کنوانسیون‌ها، موافقتنامه‌ها و سایر اسناد در خصوص ایمنی دریانوردی و موضوعات مرتبط با آن و در صورت لزوم تشکیل کنفرانس بین‌المللی جهت تصویب آن‌ها؛

۴. بررسی و تحقیق در خصوص کلیه‌ی مسائلی که از طرف یکی از ارگان یا نهادهای تخصصی سازمان ملل متحد به این سازمان احاله داده می‌شود .

کمیته امنیت دریایی

کمیته امنیت دریایی (MSC) اصلی‌ترین رکن فنی سازمان است و از کلیه دولت‌های عضو تشکیل شده‌است. این کمیته کلیه مسائلی را که در قلمرو صلاحیت سازمان واقع شده‌است، مانند کمک به کشتی‌رانی بین‌المللی، ساخت لوازم کشتی ایجاد قوانین برای جلوگیری از تصادم در دریاها، اداره کردن و حمل و نقل محموله‌های دریایی خطرناک، تحقیق در خصوص صدمات دریایی، اطلاعات مربوط به آبنگاری نقشه، تکمیل خدمه از نظر ایمنی و سایر موضوعاتی که به‌طور مستقیم و مؤثر به امنیت دریا مرتبط است. هم‌چنین کمیته امنیت دریایی مکانیسمی را فراهم آورده‌است تا هر وظیفه‌ای که از طرف کنوانسیون، مجمع یا امور ناشی از سایر اسناد بین‌المللی را که به آن محوّل می‌شود، انجام دهد .

کمیته حفاظت از محیط زیست دریایی

کمیته حفاظت از محیط زیست دریایی (MEPC) در ابتدا به عنوان رکن فرعی مجمع در نوامبر ۱۹۷۳ تأسیس شداما از سال ۱۹۸۵ براساس اساسنامه سازمان به یک کمیته مستقل تغییر شکل یافت. این کمیته که مرکب از کلیه دولت‌های عضو است، صلاحیت دارد به کلیه موضوعاتـی که در ارتباط با جلوگیری و کنترل آلودگی دریایی توسط کشتی‌ها است، رسیدگی کند. از دیگر عملکردهای کمیتـه، تصویب و اصلاح کنوانسیون و سایر قوانین و اطمینان یافتن از قابلیت اجرایی آن‌ها است. لازم به ذکر است که دولت‌های حاضر در سانحه‌ی سانچی از متعهدین به کنوانسیون‌های سازمان ملل مرتبط با این سانحه می‌باشند .

گفتار یکـم: بررسـی محتـوای قوانین و کنوانسـیون‌های بین‌المللی مرتبط با سانحه کشتی سانچی

در این گفتار اسناد حقوقی،کنوانسیون‌ها و مقررات بین‌المللی مرتبط با سـانحه سانچی مورد بررسی قرار گرفته است. سازمان ملل و سازمان بین‌المللی کشتی‌رانی مقررات و اسناد حقوقی لازم الاجرایی را در خصوص سوانح دریایی، نحوه امدادرسانی، نجات کشـتی و افراد در دریا در وضعیت خطر و همچنین کنترل و یا جلوگیری از ایجاد آلودگی‌های محیط زیستی ناشی از تصادم‌ها تبیین و تصویب نموده‌اند که به بررسی چند مورد که مرتبط با این سانحه می باشد، میپردازیم .

۱. کنوانسیون حقوق اساسـی دریاها یا کنوانسیون بین‌المللی حقوق دریاها، سازمان ملل مصوب ۱۹۸۲ .

۲. کنوانسیون بین‌المللی ایمنی جان افراد دردریاها (SOLAS)مصوب ۱۹۷۴.

۳. کنوانسیون بین‌المللی جستجو ونجات(SAR)، مدلل به متون حقوقی ذکر شده، به مراتب مسئولیت حقوقی دولت‌ها و کشـتی‌های صاحب پرچم به‌ویژه «چین»، «پانامه»، «ژاپن»، «کره جنوبی» و«کشـتی‌های حاضر در منطقه سـانحه سانچی را به تفکیک مورد بررسی قرار می‌دهیم.

۱.کنوانسیون سازمان ملل متحد در مورد حقوق دریاها

کنوانسـیون سـازمان ملل متحد در مورد حقوق دریاها، یک معاهده بین‌المللی اسـت که در ۱۰ دسـامبر۱۹۸۲ در سومین کنفرانس سـازمان ملل متحد در باری حقوق دریاها در شـهر «مونتگوبی» کشـور «جامائیکا» به امضا رسید و در سال ۱۹۹۴ لازم الاجرا شد. این قرارداد بین‌المللی منبع اصلی حقوق دریاها اسـت و به «قانون اساسـی دریاها» معروف اسـت و قواعدآن به‌طورگسـترده‌ای حقوق بین‌الملل عرفی در مورد حقوق دریاها را بیان می‌کنند که ۱۶۸کشور عضو این کنوانسیون می‌باشند.

۲.کنوانسـیون بین‌المللـی ایمنی جان اشـخاص در دریا یا سولاس

کنوانسـیون بین‌المللـی ایمنی جـان اشـخاص در دریا یا سولاس، معاهده‌ای بین‌المللی است که هدف آن تعیین حداقل استانداردهای سـاخت، تجهیز و راه‌اندازی کشتی‌ها با توجه به ایمنی آنها است، این کنوانسـیون مهمترین معاهده بین‌المللی دریایی در مورد افزایش ایمنی در کشـتیرانی اسـت که نسخه اولیه آن در سـال ۱۹۱۴ پـس از حادثه «کشـتی تایتانیک» تدوین شـد. این معاهده به مرور زمان تکمیل شده و نسخه‌های متعددی از آن تدوین و به تصویب رسـیده است، نسخه کنونی این کنوانسـیون نسخه سـال ۱۹۷۴ است که به عنوان سولاس ۱۹۷۴ شناخته می‌شود.

۳.کنوانسیون جست‌وجو و نجات SAR

کنوانسـیون جسـت‌وجو و نجات SAR در۲۷آوریل ۱۹۷۹ طـی «کنفرانس جهانی هامبورگ» تصویب و در سـال ۱۹۸۵ لازم الاجرا شد، تا یک سیسـتم هماهنگ بین‌المللی در زمینه جسـت‌وجو و نجات و شیوه‌های نجات کشتی‌ها و اشخاص را در دریا را ایجاد نماید. این کنوانسیون ساماندهی مراکز جست‌وجو و نجات و مراحل هماهنگی در سواحل و روش‌های عملیاتی موثر را پیش‌بینی کرده و روش‌های همکاری چند کشـور همسایه را ارائه می‌نماید. فرهنگ دریانوردی و معاهدات بین‌المللی از قبیل کنوانسیون بین‌المللی ایمنی جان افراد در دریا (سولاس ۱۹۷۴) برلزوم شناقتن کشتی‌ها به یاری شناورهای دچار اضطرار، تاکید دارند. اجرای قوانین و مقررات این کنوانسـیون موجب اطمینان خاطـر بیشـتر دریانوردان و مسـافران در دریا بـوده و ایمنی دریانـوردی را افزایش خواهد داد و همچنیـن تأثیر زیادی در کاهش خطرات ناشـی از فعالیت‌های دریایی و نیز پیشگیری از آلودگـی دریا و مرگ‌ومیر آبزیان به اثر حوادث ناشـی از تصادم شناورها خواهد داشت.

اکثـر دولت‌ها از جمله ایران و چیـن، ژاپن و کره‌جنوبی به عضویت سـازمان ملل و متعاقبا سازمان بین‌المللی دریانوردی IMO درآمده و از ملحقین به کنوانسیون حقوق اساسی دریاها و ازاعضاکنوانسـیون بین‌المللـی جسـت‌وجو و نجات دریایی (SAR) و (SOLAS)می‌باشـند. ملحقین متعهد به اجرای و پیـروی از الزامات بوده که این وظیفـه به مراجع دریایی دولت مربوطه - سـازمان بنادر و دریانوردی – محول گردیده است. در همین راسـتا اعضا به تجهیز بنادر خود به شناورهای پیشرفته جست‌وجو و نجات، تاسـیس یک سیسـتم هماهنگ بین‌المللی در سازماندهی مراکز جسـت‌وجو و نجات، تاسیس مراکز اصلی و فرعی جسـت‌وجو و نجات به روش‌های عملیاتی موثر در کنترل سـانحه موظف می‌باشند که موجبات کاهش تلفات و خسارات جانی و مالی، پیشگیری از آلودگی های دریایی را فراهم می‌آورد.

گفتـار دوم: کشـتی سـانچی در ۳۰۰ کیلومتری سـواحل شانگ‌های با کشتی باربری کریستال تصادم نمود که در نتیجه محموله کشتی دچار حریق که متعاقباً منجر به سرایت مایعات نفتی به دریا شـده اسـت و از این رو این واقعه واجد بررسـی از جنبه‌های مسـئولیت‌های حقوقی دولت‌های سـاحلی مجاور محـل وقوع حادثه اسـت که به صورت موردی شـرح و تبیین قرار می‌دهیم.

الف).مسـئولیت دولت‌های ساحلی در ایجاد امکانات و ارسال تیم عملیات نجات به کشتی سانچی

مسـتند به ماده ۹۸ کنوانسیون حقوق دریاهای سازمان ملل مصوب ۱۹۸۲ دولت‌های ساحلی موظف به ایجاد تیم جست‌وجو و ارسـال تیم امداد و نجات به منطقه‌ی مزکور می‌باشند، لذا بنا بر مراتب فـوق از مقامات دولتی چین و ژاپـن و کره‌جنوبی و سایر کشتی‌های دولت‌های صاحب پرچم حاضر در منطقه، انتظار می‌رفت تا در سـاعات اولیه وقوع حادثه تمامی اقدامات لازم را جهت مدیریت و کنترل بحران انجام می‌دادند.

ب). مسـئولیت دولت‌های ساحلی و کشـتی‌های حاضر در منطقـه به منظور همـکاری منطقه‌ای جهت اطلاع‌رسـانی و سرعت‌بخشی به عملیات امداد کشتی سانچی

به موجب ماده ۹۸ کنوانسـیون حقوق دریاهای سازمان ملل کشورهای ساحلی موظف می‌باشند تا در مواجه با سوانح دریایی با اطلاع‌رسانی به موقع زمینه‌ی همکاری متقابل را فراهم نموده که این امر منجر به تسـریع در عملیات امداد و نجات و کاهش تلفات جانی و محیط زیسـتی دریایی می‌گردد. لازم به ذکرمی باشد که مطابق با فصل پنج ماده ۱۱ کنوانسیون سولاس تمامی کشـتی‌های حاضر در منطقه بدون در نظـر گرفتن نوع کاربرد کشـتی موظف به همکاری در عملیات نجات و اطلاع‌رسـانی و سـرعت دهی به امداد در رابطه با سـانحه می‌باشند. درنتیجه علاوه‌بر دولت‌های مذکور، کشـتی‌های حاضـر در منطقه نیز موظف به همکاری و سرعت‌بخشـی به عملیـات امداد و نجات کشتی سانچی بوده‌اند.

ج). مسـئولیت دولتهـا در جلوگیـری و کنتـرل و انتقال آلودگی‌های محیط زیست ناشی از سوانح

در پی غرق شدن لاشه‌ی کشتی سانچی در عمق ۱۱۵ متری زیر سطح دریا تصاویر ماهواره‌ای نشان می‌دهد در پی غرق این کشـتی، دو سـکه نفتی یکی به وسـعت ۶۹ کیلومتر مربع و تکه دیگری به وسـعت ۴۰ کیلومتر مربع -که کمی رقیق‌تر اسـت- ایجاد شده است که این سـانحه به نام فاجعه‌امیزترین تصادف دریایی نام گرفته است که خسارات جبران‌ناپذیری را به محیط زیست خواهد داشت.

۱.بررسی مفهوم خسارت از دیدگاه حقوق بین‌الملل در رابطه با رویداد سانچی

«خسـارت» یا زیان، صدمه اسـت که ناشـی از فعل یا ترک فعل یک یـا چند عضو از تابعان حقـوق بین‌الملل (متعهدین به سـازمان ملل و«کنوانسـیون‌های بین‌المللی) به افراد. اموال و یا محیط زیسـت تعریف می‌شود که خسـارات وارده به محیط زیست متشکل از دو عنصرخسارت (فعل و ترک فعل) و جبران خسـارت (از باب مسئولیت بین‌المللی) که به دنبال نوعی نقض تعهد بین‌المللی ایجاد می‌شود. ایراد خسارت وارده ناشی از نقض تعهد بین‌المللی در چهار بُعد قابل بررسی است که شامل:

الف). ماهیت نقض تعهد،

ب). نحوه‌ی ایراد نقض یا ورود خسارت،

ج). نقض تعهد و ورود خسارات،

د). وسعت دامنه ورود خسارت و تاثیرگذاری خسارت وارده بر حقوق دیگر تابعان متعهدین به حقوق بین‌الملل.

۱. نقض تعهد بین‌المللی نسـبت به محیط زیسـت بالاخص محیط زیست دریایی:

الـف). در حقـوق بین‌الملل نقض هر گونـه تعهد بین‌المللی نسبت به محیط زیسـت نوعی خسارت است که از نظر ماهیت به دو دسته ماهیت مادی و ماهیت معنوی تقسیم می‌شود.

ب). نقض تعهد بین‌المللـی از جهت نحوه ی ایجاد به نقض مسـتقیم و نقض غیرمستقیم می‌شـود و یا به تعریفی دیگر با نقض یا ایراد خسـارت واسطه و یا بی‌واسـطه. مثلا کنوانسیون منطقـه‌ای حفاظت از دریای سـرخ و خلیج عـدن در بند ۳ ماده ۱ در تعریف آلودگی دریایی اعلام داشـته است: «آلودگی توسط انسـان، به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم، اضافه شدن مواد یا انرژی به محیط زیسـت دریایی که اثرات زیان‌آوری را همچون آسیب به منابع زنده، خطرات بازماندگی سلامت انسان به فعالیت‌هـای دریایی از جمله ماهی‌گیری، اختلال در کیفیت استفاده از آب دریا و کاهش امکانات رفاهی به دنبال دارد.

ج). علت نقـض تعهد و یا غیرعمدی اسـت. به تعریف دیگر ورود خسـارت می‌تواند عمـدی و یا غیرعمدی باشـد که در پروتـکل آمادگی، مقابله و همکاری به آلودگی حوادث توسـط مواد خطرناک و مضـر، ۲۰۰۰ در بند۱ ماده ۲ در تعریف واقعه آلودگی این چنین اشعار می‌دارد: «وقوع یا مجموعه‌ای از وقوع یا همان منشاءاست، از جمله آتش سوزی و انفجار، که در نتیجه

و یا ممکن است در نتیجه تخلیه، رهایی یا انتشار مواد خطرناک و سـمی به وقوع بپیوندد و ممکن اسـت تهدیدی برای محیط زیسـت دریایی و یا خط ساحلی یا منافع مربوط به یک یا چند کشور مطرح نماید، که به اقدام اضطراری یا واکنش فوری مورد نیاز می‌باشد.

د). تاثیرگذاری نقض تعهد بین‌المللی در قالب ایراد خسـارت در حیطه و قلمـرو ملی و داخل مرزهـای متعهدین به حقوق بین‌الملل و یا می‌تواند تاثیرگذاری فراملی و زیست دریایی جز این دسته است .

به طور مثال تخلیـه مواد آلاینده و پس مانده‌ای شـیمیایی در آبهـای آزاد که نوعی نقض مسـتقیم تعهد و مادی اسـت که تاثیرگـذاری بین‌المللی، در جهتی دیگـر تصادفات کشـتی‌های تجـاری که منجر به بروز خسـارت به محیط زیسـت می‌شـود نوعی نقض تعهد غیرمستقیم و یا غیرعمدی است هر چند که تاثیرات مخرب آن می‌تواند فرامرزی و یا درون مرزی باشد مانند آلودگی رود خانه ها و یا تخلیه مواد آلاینده به آنها که به طور غیرمستقیم باعث آلودگی آب‌های آزاد و دریاها می‌گردد .

در کنوانسـیون بین‌المللـی حقـوق دریاها ۱۹۸۲ ماده ۲۳۵ این کنوانسـیون تعریف کاملـی از آلودگی محیط زیسـت و مسـئولیت دولت‌ها ارایـه می‌دهد منتها به واژه‌ی «خسـارت» مخصوصا خسـارات ناشـی از آلودگی‌های نفتی در هیچ کجای این کنوانسـیون اشاره‌ای نشـده است. در کنوانسیون مسئولیت‌های مدنی ماده ۱ (۶) در خصوص خسارات ناشی از آلودگی نفتی به «خسـارت آلودگی نفتی» اشاره دارد . به‌طور مثال در ماده ۱ (۴) کنوانسیون حقوق دریاها به انتشار مواد و یا انرژی به محیط زیسـت که منجر به تاثیرات زیان‌آوری به منابع زنده دریایی و سلامت بشری و آسیب به فعالیت‌های دریایی مانند ماهی‌گیری اشـاره دارد. در این ماده قانونی تاثیرات زیان‌آور و خسـارات را مشـخص نمی‌نماید. در همین چارچوب، سـازمان همکاری و اقتصادی توسعه آلودگی را این گونه تعریف می‌کند: «ورود مواد یا انرژی‌هایی به محیط زیسـت توسط انسان به طور مستقیم یا غیرمسـتقیم که در نتیجه اثرات زیان بار آنها بهداشت انسانی به خطر بیفتد، به منابع زنده و اکو سیسـتم آسیب برسد، امکانات را مختل کند و یا با دیگر اسـتفاده‌های مشروع از محیط زیست تداخل داشته باشد.

۲.مسـئولیت دولت‌ها از دیدگاه کنوانسیون بین‌المللی حقوق دریاهـا ۱۹۸۲ . بـا عنایت بـه مـواد ۱۹۴ و ۱۹۵ بخش ۱۲ کنوانسـیون حقوق دریاها ۱۹۸۲که اختصاص یافته به حمایت از محیط زیست دریایی:

تمامـی دولت‌هـای عضوکنوانسـیون متعهد می‌باشـند تا هـر گونه اقدام مقتضـی را جهت جلوگیری آلودگی ناشـی از سـانحه و کنترل انتقال مستقیم و غیرمسـتقیم آلودگی انجام دهند. مسـئولیت دولت چین به عنوان نزدیک‌ترین کشور به محل حادثه سـانچی در وسعت بخشی به آلودگی ایجاد شده و انتقال آن به سـواحل غربی ژاپن که ناشـی از قصور در پیروی از اینnامه‌های کنوانسـیون سار و سولاس در ارزام شناورهای نجات مجهز و عـدم همکاری موثر در مدیریت بحران که منجر به انتقال مایعات نفتی به سواحل مجاور شد قابل توجه است. در این میان بایستی شرایط اب وهوایی و ابعاد انفجار را در روزهای نخسـت و سرعت و همکاری کشتی‌های حاضر در منطقه را نیز مدنظر داشت.

همچنیـن به موجب مـواد ۱۹۸و ۱۹۹ کنوانسـیون مذکر

****سیده هاجر حجازی**
متولد ۱۳۶۴
کارشناسی ارشد از دانشگاه بین المللی سیمبیوسس هندوستان
محقق و پژوهشگر رسمی حقوق بشر دریایی از انگلستان
اولین چهره علمی بانو ایرانی و صاحب نظر در حوزه آب های آزاد در زمان صلح حقوق بشـر دریایی و مبارزه با تروریست دریای

نخستین آنالیز دفاعی حقوقی از سانچی

سـانـــچی قـربـانـی سکـوت

دولت‌های سـاحلی نزدیک به سانحه از جمله ژاپن و کره‌جنوبی (ارگان های مربوطه) و (کشتی ها و شناورهای حاضر در منطقه) متعهد بودهاند تا صدمات حاصل از انتقال مایعات نفتی سـانچی به دریا را به حداقل رسانده از این رو کوتاهی در این امر موجب منتفی شـدن هرگونه ادعای خسارت از جانب دولت‌های نامبره گشـته ولیکن این امر نافی مسئولیت و پاسخ‌گویی این کشورها به جامعه بین‌الملل و سـازمان‌های بین‌المللی مربوطه در حفظ محیط زیست نمی‌باشد.

مثـلا تیـم عملیاتی امـداد و نجات می‌توانسـتند به جای اسـتفاده از آب درخامـوش کـردن آتش از کـف و یا فوم اسـتفاده نمایند که علاوه‌بر کنترل بهتـر موجب کاهش سـرعت در انتقال مایعات نفتی می‌شـد و یا می‌توانستند بـا بهره‌گیری از تکنولوژی و گسـترش همکاری با تیم‌های عملیاتی بین‌المللی و حتی ارتش از غرق شـدن کشـتی و همچنین نفـوذ مایعات بـه داخل آب جلوگیری نمایند. از جمله آسـیب‌های محیط زیسـتی به دریای چین، نابودی نامحسوس آبزیان بر اثر نفوذ مواد سمی در آب‌های این منطقه می‌باشد.

سـامانه‌ی ثبت اطلاعات کشتی تنها سـند معتبر قانونی در تعیین مسـئولیت حقوقی و نحوه‌ی ایجاد سانحه

برای بررسـی نحوه تصـادف و تعیین مسئول و یا مسئولین در ایجاد حادثه و جبران خسـارات مالی و جانی به کشتی سانچی و پرسـنل مفقود و کشته شده نیاز به بررسـی اطلاعات سامانه‌ای ثبت اطلاعات با همان جعبه سـیاه می‌باشـد. ثبت‌کننده داده‌های دریایی Voyage data recorder یا «VDR» که گاهی جعبه سیاه کشتی خوانده می‌شود، یک سامانه‌ی ثبت اطلاعات اسـت که وجود آن در تمامی شـناورها جهت انطباق با قوانین سـازمان بین‌المللی دریانوردی، به‌ویژه کنوانسـیون بین‌المللی ایمنی جان اشـخاص در دریا الزامی است. این سامانه داده‌های گوناگون به دسـت آمده از حس‌گرهای نصب‌شـده روی شناور را جمـع‌آوری کرده، و پس از دیجیتالی نمودن و فشرده‌سـازی داده‌ها، اقدام به ذخیره‌سـازی آن می‌نماید. این سامانه در یک محفظه بسـیار مقـاوم در برابر فشـار و دمای بالا و شـتاب و ضربه‌های سـخت قرار داده می‌شـود. کارکرد اصلی این سامانه بررسی دلیلی یک حادثه پس از روی دادن آن است، اما می‌تواند برای کاربردهای دیگری نیز داشته باشد. اطلاعات ثبت شده در قسـمت محافظ داده‌ی جعبه سـیاه کشتی به مدت ۱۲ ساعت گذشته و یا ۴۸ ساعت طبق استانداردهای سال ۲۰۱۴ می‌توان زمان و مکان کشـتی، سـرعت کشـتی، جهت‌گیری کشتی و صداهـای ضبط شـده در اتاق فرماندهـی و ارتباطات رادیویی کشـتی و هشدارهای فعال شده‌ی کشتی و تنش‌های وارد شده به بدنه کشـتی و وضعیت درهای ضداتـش و ضداب و ضعیت درهای بدنه‌ی کشـتی و داده‌های مربوط به سکان و همچنین داده‌های مربوط به موتور و وضعیت وزش باد و داده‌های بادسنج و بادنمای کشتی را مشخص و بازخوانی می‌کند.

درنهایـت بیان نظریه قطعی در خصوص سـانحه‌ی کشـتی سـانچی تا قبل از بازخوانی سـامانه ثبت اطلاعـات امکان‌پذیر نیست، ولیکن مسـئولیت دولت‌های ساحلی در کنترل آلودگی و کاهش خسـارات به محیط زیسـت مسـتند به مواد قانونی ذکرشـده و همچنین ماده ۱۴۵ کنوانسـیون حقـوق دریاها و ماده ۱۴۶ بارز است. سـایر پروتکل‌ها مانند کنوانسیون ۱۹۸۴ بروکسـل در مورد مسئولیت مدنی نسـبت به خسارت آلودگی نفتی، پروتکل اصلاحی ۱۹۹۲ کنوانسیون بین المللی مسوولیت مدنی خسـارت آلودگی نفتی ۱۹۶۹ موجود اسـت که در این کنوانسـیون مسـئولیت مدنی ناشی از خسـارت آلودگی نفتی در راسـتای پوشش دادن مسـایل حقوقی آلودگی‌های نفتی و نیز جبران خسـارت‌های احتمالی توسط سـازمان بین المللی دریانـوردی بازنگری کلی گردید. در این راسـتا کنوانسـیون ۱۹۹۲ تحت عنوان پروتکل اصلاحی جهت اصلاح کنوانسـیون بین‌المللی مسئولیت مدنی ناشی از خسارت آلودگی نفتی ۱۹۶۹ مشـتمل بر مقدمه، ۱۸ ماده و یک ضمیمه به تصویب رسـیده است ولیکن با توجه به تحلیل تعاریف خسارات ناشی از آلودگی زیسـت محیطی از منظر حقوق بین‌الملل محیط زیست؛ محرز می‌گردد که علی رغم تلاش‌ها برای تعریف خسـارات ناشـی از آلودگی زیسـت محیطی دریایی و مسـئولیت‌های بین‌المللی از منظـر حقوق بین‌الملل محیط زیسـت در حقوق قراردادی و از منظـر معاهدات بین‌المللی، تعریف شـفاف و جامعی به عمل نیامده اسـت و با توجه به پیچیدگی‌هـای حقوقی و اجرایی در خصوص آن، تشـخیص نحوه جبران آن نیز با مشکلات حقوقی دیگری روبه‌رو اسـت. لذا با وجود گسـترش آلودگی زیسـت محیطـی در حوزه‌های مختلف، دولت هـا تمایل چندانی برای پذیرش قوانین و اسـتانداردها جهت مبارزه با آلودگی و جبران خسارت آن ندارند.

گفتار سوم: بررسی وضعیت حقوقی لاشه‌ی کشتی سانچی

مسـئله مهم پس از غرق شدن کشـتی سانچی بحث مربوط به لاشه‌ی غرق شـده و مالکیت و حقوق مربوطه می‌باشد. برای اینکه بتوان در این زمینه به گرایش عمومی در حقوق بین‌الملل دریایی پی برد مقدمه به بررسـی چند نکته در خصوص کشتی سانچی می‌پردازیم:

الف). کشـتی سـانچی همان طور که بیان شد از نوع تجاری (غیرجنگی) طبقه بندی می‌شـود که مطابق با حقوق بین‌الملل دارای بایسـتی دارای دو معیار قابلیت شـناور بـودن و قابلیت دریانـوردی در آب‌هـای آزاد و همچنین اسـتانداردهای لازم را جهت حمل محموله نفتی را داشته باشد که سانچی تابع همه‌ی استانداردهای فوق بوده است.

ب). پرچم کشـتی سانچی که جز پرچم‌های مصلحتی طبقه بندی می شود و متعلق بوده است به کشور پاناما که از نظر قواعد عرفی و بین‌المللی دریایی کاملا قانونی و مطابق با عرف دریایی بوده اسـت- در توضیح بیشتر پرچم مصلحتی به این معناست که صاحب یک کشـتی تجاری، کشتی خود را در کشور دیگری که به ثبت رسانده و پرچم آن کشور را بر فراز کشتی خود به اهتزاز درآورد- هزینه پائین برای ثبت کشـتی، مالیات پایین یا فقدان مالیات، رهایی از قوانین کار و امکان اسـتفاده از کارگران ارزان از دلایل اسـتفاده از پرچم مصلحتی است. قانون صالح در مورد جرایـم و مدیریت داخل کشـتی تابع قانون کشـور پرچم می باشد و دولت صاحب پرچم مسـئول اجرای بسیاری از تعهدات می باشـد. مالکیت کشتی‌های غرق شده اگر کشتی ناو جنگی و نظامی باشد متعلق به دولت صاحب ناو جنگی و اگر تجاری و یا سـایر اشکال کشتی باشد متعلق است به دولت صاحب پرچم و صاحب گشت.

مسـتند به ماده ۸ کنوانسـیون ژنـو و مـاده ۹۵ «قرارداد مونتگوبـی» در مـورد دریاهـای آزاد کشـتی‌های نظامی در آب‌های آزاد مصونیت کامـل در قبال دولت‌های دیگر دارد لذا لاشـه این کشـتی ها متعلق به دولت‌های مربوطه و جز اموال عمومی محسـوب می‌شود ولی کشـتی تجاری متعلق است به دولت صاحب پرچم و صاحب آن. با عنایت به تصمیمات «کمیته حقوقی سـازمان بین‌المللی مشـورتی دریانـوردی» و «اصل حاکمیت» دولت صاحب پرچم می‌تواند صلاحیت و مالکیت خود را برکشـتی غرق شده ادامه دهد. لذا صرفا قانون کشور صاحب پرچم است که می‌تواند اعلام کند به موجب قوانین داخلی خود ازچه تاریخی کشتی غرق شـده بلاصاحب است. از طرف دیگر هیچ قانـون لازم الاجرایی وجود ندارد که دولت‌ها را مجبورکند تا لاشه‌ی کشتی خود را از آب دریاهای آزاد رها کند. مگر اینکه این لاشـه‌ها به آزادی کشتی‌رانی بین‌المللی لطمه وارد کند و یا باعث آلودگی محیط زیست دریایی شود. در این صورت است که دولت موظف است لاشه‌ی کشتی مزاحم و یا خطرناک را از آب بیرون بکشد. بیرون کشیدن لاشه کشتی متضمن دواصل است:

الف). صدور اعلامیه در مورد غرق کشتی و محل آن.

ب). اطلاعات ضروری در مورد میزان و حدود خطرات دریایی با توجه به ظرفیت کشتی و عمق دریا و یا دوری و نزدیکی محل غرق کشتی نسبت به این راها.

لذا مالک کشـتی می‌تواند لاشه‌ی کشتی را بیرون بکشد ودر صورتی که مالک کشـتی اقدامی انجام ندهد کشورها وسازمان هـای مربوطه می توانند اقدام کنند که شـامل الف). هر دولت ذینفع ب). نزدیکترین دولتی که به محل کشتی غرق شده ج). کشورمحل ثبت د). یک سازمان منطقه‌ای مناسب .

معاهده بین‌المللی نایروبی درباره‌ی انتقال لاشـه کشتی‌ها نیز وجود دارد که در سـال ۲۰۱۵ لازم اجرا شـد، پایه و اسـاس قانونی لازم برای حذف و انتقال لاشـه کشتی‌هایی که می‌توانند ایمنی جان اشـخاص، کالاهـا و اموال و مایملـک در دریا و یا محیط زیسـت دریایی را به خطر اندازند، را فراهم می‌نماید. این کنوانسیون در سـال ۲۰۰۷ مورد پذیرش قرار گرفت و در حال حاضر بیش از ۶۰ از ناوگان تجاری جهان به این کنوانسـیون ملحق شده‌اند. در این میان به قرارداد (Making IMCO) the Seas Safer and Clear در رابطـه بـا امنیـت و پاکسازی دریاها می‌توان اشاره نمود.

سخن آخر

بـرای نتیجه‌گیری نهایی و بررسـی کامل موقعیت کشـتی سـانچی و تصادم با کشتی کریستال در آب‌های شرق چین نیاز به اطلاعات اسـناد و مدارک می‌باشد که بعد از باز خوانی جعبه سـیاه امکان اظهارنظر نهایی وجود دارد. آنچه ارایه شـد صرفا مسئولیت‌های حقوقی کشتی‌های صاحب پرچم و یا دولت‌های متضرر و یا ذی‌نفع و مسئولیت سازمان های بین‌المللی از دیدگاه حقوق بین‌الملل بود. عدم حضور و توجه سازمان ملل و سازمان بین‌الملل دریایی در پیگیری این سانحه که به نوبه ی خود یکی از فاجعه‌امیزترین تصادفات دریایی در آلودگی محیط زیسـت بوده اسـت قابل‌توجه است و حداقل انتظار می‌رفت که پرونده سـانچی از طریق مراکز تحقیقاتی مانند مرکز تحقیقاتی مرکز تحقیقات ایمنی دریانوردی (MSRC) و یا سـایر مراکز مورد توجه و بررسی قرار بگیرد.

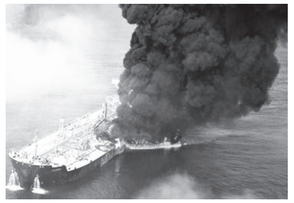

منابع

۱. Personal Page of the Secretary-General, accessed January ۲۰۱۲.

۲. Jump up to:a b Press-Briefing "Positional changes ^ January ۲۰۱۲.

۳. Jump up to:a b c "Introduction to IMO". International ^ Organization. Retrieved ۲۸ August۲۰۱۵.

۴. Jump up^ Hoffman, Michael L. "Sanchi ^ (۱۹۴۸ March ۴) Organization Nears Final Form; U.N. Maritime Body Expected to Principal Organs – Panama in Opposition". New York Times. ۳ Have ((Subscription required (help). ۲۰۱۵ August ۲۸ Retrieved .p

۵. Jump up to:a b "IMO History in Pictures" (PDF). ^ October ۲۰۱۲ International Maritime Organization. Retrieved

۶. Brief history :۷۸–Jump up to:a b c d "MARPOL ^ – list of amendments to date and where to find them". IMO. March June ۲۰۱۲ Retrieved .۲۰۱۲

۷. Jump up to:a b "History of IMO". IMO. IMO ^ .۲۰۱۵

۸. Maritime Organization. Retrieved July ۲۰۱۷. at the Wayback ۲۰۱۳ May ۱۶ Archived [۱] ^ Jump up

۹. Machine

۱۰. Jump up to:a b c "The International Maritime ^ October ۳ Retrieved .۲۰۰۷ July ۲۸ .Organization". Marine.gov.uk ۲۰۱۲.

۱۱. Jump up to:a b c "Structure of IMO". International ^ October۲۰۱۶ Maritime Organization. Retrieved

۱۲. PDF).) (۸۳)۲۵۵.Jump up^ "RESOLUTION MSC ۳ Retrieved .۲۰۱۲ March ۱ Archived from the original (PDF) on ۲۰۱۲ October

۱۳. The World has" .(۲۰۱۸ January ۱۹) Madrigal, Alexis never seen an Oil Spill like this". The Atlantic

۱۴. Rescuers". .(۲۰۱۸ January ۸) Jump up^ Bland, Ben battle toxic oil blaze off China coast". Financial Times. Retrieved ۱۶ January ۲۰۱۸.

۱۵. Jump up to:a b c Xi